

Parohia Ortodoxă Română
„Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora și Sfântul Ierarh Nicolae”
din Imola

Troparele și Condacele Pentecostarului

Sfintele Paști – Învierea Domnului

Troparul Învierii, cântat pe glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Condacul Învierii, cântat pe glasul al 8-lea:

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă! și apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți înviere.

În Vinerea din Săptămâna Luminată

Se face pomenirea Izvorului Tămăduirii Maicii Domnului

Condacul, glasul al 6-lea:

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, îmi dăruiești mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci ca ceea ce ai născut mai presus de cuget pe Cuvântul, te rog să mă rouezi cu darul tău, ca să strig ție: Bucură-te, apă izbăvitoare!

În Duminica Sfântului Apostol Toma

Troparul, glasul al 7-lea:

Pecetluit fiind mormântul, viață din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, duh drept printr-înșii înnoindu-ne, după mare mila Ta!

Condacul, glasul al 8-lea:

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredințare, a cercat coasta Ta cea de viață dătătoare, Hristoase, Dumnezeule; că dacă ai intrat, ușile fiind încuiate, dimpreună cu ceilalți Apostoli, a strigat către Tine: Domnul meu ești și Dumnezeul meu.

În Duminica Mironosițelor

Troparul, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și când ai înviat pe cei morți din cele de

desubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Slavă...,

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat Trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Si acum...,

Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosițelor femei: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat strain putreziciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Zicând purtătoarelor de mir: Bucurați-vă!, plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi le-ai poruncit a binevesti că Mântuitorul a înviat din mormânt!

În Duminica Slăbănogului

Troparul Învierii, glasul al 3-lea.

Condacul, glasul al 3-lea:

Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnice, precum odinioară ai ridicat pe slăbănogul; ca mântuit fiind să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase, Îndurate!

Miercuri la Înjumătățirea Cincecimii

Troparul, glasul al 8-lea:

Înjumătățindu-se praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele drepte cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai strigat: cel însetat să vină la Mine și să bea. Izvorule al vieții noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție!

Condacul, glasul al 4-lea:

Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și Stăpâne, ziceai către cei care erau de față, Hristoase Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi! Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință grăim: Dăruiește nouă îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre.

În Duminica Samaritencei

Troparul Învierii, glasul al 4-lea.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu credință venind la fântână samarineanca, Te-a văzut pe Tine, apa înțelepciunii, din care bând din destul, cea în veci vrednică de laudă a moștenit Împărăția cea de sus.

În Duminica Orbului

Troparul Învierii, glasul al 5-lea.

Condacul, glasul al 5-lea:

Orbul fiind la ochii sufletului, la Tine vin, Hristoase, ca orbul cel din naștere, cu pocăință strigând Ție: Tu ești Lumina cea preastrălucitoare, a celor din întuneric.

În Joia Înălțării

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru, bucurie făcând ucenicilor Tăi cu făgăduința Sfântului Duh; încredințându-se ei prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Condacul, glasul al 6-lea:

Plinind rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeuul nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărțit; ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră!

În Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic (Niceea 325)

Troparul, glasul al 8-lea:

Preaproslăvit ești, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cea ce ai așezat pe Părinții noștri luminători pe pământ; și printr-înșii pe noi toți la adevărata credință ne-ai îndreptat, Mult-milostive, slavă Ție!

Condacul, glasul al 8-lea:

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință, care, purtând haina adevărului, cea țesută din teologie cea de sus, drept îndreptează și slăvește taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

În Sâmbăta de dinaintea Pogorârii Duhului Sfânt

Se face pomenirea tuturor celor din veac adormiți, părinților și fraților noștri.

Troparul, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

În Duminica Pogorârii Duhului Sfânt

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cea ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, lubitorule de oameni, slavă Ție!

Condacul, glasul al 8-lea:

Când Cel Preaînalt, pogorându-Se, a amestecat limbile, atunci a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, atunci pe toți la o unire a chemat; și cu toții, ca într-un glas, slăvim pe Duhul Cel Preasfânt!

În Duminica Tutoilor Sfinților

Troparul Învierii și al Sfinților, glasul al 4-lea:

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine: Hristoase

Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările tale, pace obștii Tale dăruiește-i și sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Ți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzește, mult-Milostive, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Sfârșitul Penticostarului

În Duminica Sfinților Români, a doua după Cinzecime

* Cu toate că Penticostarul se sfârșește odată cu Duminica Tuturor Sfinților și din punct de vedere liturgic, această Duminica a Sfinților Români este cuprinsă în perioada Octoihului (care începe din Lunea de după Duminica Tuturor Sfinților), neavând o secțiune dedicată Troparelor și Condacelor Octoihului, Biserica a rânduit a se așeza aici, Troparul și Condacul din Duminica Sfinților Români. Această rânduală este întâlnită și în alte Biserici surori, precum cea a Rusiei, care are așezat în calendarul ei, Duminica tuturor Sfinților Ruși, ca a doua Duminică după Cinzecime.

Troparul Sfinților Români, glasul al 3-lea:

Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ românesc a odrăslit și Biserica străbună cu Sfinți s-a împodobit. Vrednici lucrători s-au arătat Mucenicii și Mărturisitorii care pentru Hristos viața și-au jertfit, iar Cuvioșii și Pustnicii întru nevoie urmând calea Domnului, chipuri îngerești au dobândit. Arhieriei și Preoții neîncetat vesting cuvântul Evangheliei au mărturisit, iar Binecredincioșii Voievozi biserici au înălțat și cu dreptmăritorii creștini cu râvnă și jertfelnicie credința ortodoxă și țara au apărat. Toate cetele Sfinților împreună rugați pe Milostivul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Români, glasul al 8-lea:

Sfînților preaslăviți, care pe pământul românesc ați viețuit și pretutindeni credința ortodoxă ați mărturisit, rugăciunile și cântările dreptcredincioșilor creștini către Hristos, Domnul nostru, le purtați. Pomenirea voastră cu laude astăzi cinstind-o, înălțăm neîncetată cântare și zicem: Bucurați-vă toate cetele Sfinților Români, împreună cu toți Sfinții, podoaba de mult preț a Bisericii lui Hristos, cea una dreptmăritoare!